

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 1. Desumpta ex cap. 2. 21. & 22. lib. Levitici, in quibus describitur pœna mortis lata in illicitè coëuntes & aliorum scelerum reos.
Lex de victimarum contactu & esu.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

FASCICULUS XXII.

Doctrinarum Moralium & Asceticarum.

Doctrina I.

Desumpta ex cap. 20. 21. & 22. lib. Levitici, in quibus describitur pœna mortis lata in illicitè coeuntes & aliorum scelerum reos. Lex de victimarum contactu & esu.

N.139. *Considera I.* **L**uxuriam non tantum mortem æternam, cæteris omnibus peccatis in pœna communem, sed etiam temporalem promereri, ut docet caput 20. mox citatum, in quo imperante Deo damnantur ad mortem corpoream homines, qui carnalia ibidem annotata perpetrassent vitia. Si porro nec Judices forent, qui capitales hæc sententias in ejusmodi delinquentes ferrent; nec essent lictores, qui eas exsequerentur; ipsa crimina nocentes plecterent morte. Communis Medicorum opinio est, nihil ita immaturam & præproperam mortem accelerare, ac immoderatus Veneris usus, ut refert Guarinonius apud Hippol. lib. 5. c. 62. Panthera, quam superius breviter memini, excrementis humani corporis tanquam illicitis capi, Plinio teste lib. 8. c. 27. eorundem tam avida est, ut altius in vase suspensa attingere si nequeat, tamdiu saltibus petat, donec decidens expiret. Quid objectum luxuriæ nisi excrementa? quæ dum obscœni insano appetunt amore & ardore, se ipsos viribus exhauriunt, & immaturâ nece perimunt. Etsi castissima illa mulier Susanna, ad carnale commercium à senibus instigata, si eorum petito annuisset, nunquam ab illis fuisset ad mortem quaesita, & tanto periculo exposita; attamen verissimè conquesta est Danielis 13. *Si hoc egero, mors mihi est.* Innuens, sibi certò constare: ipsam luxuriam esse mortalissimam mortem. Quare etiam Poætæ Venerem nominant *Libitinam*: eò quòd illa præsit feretris & sepulchris mortuorum. *Qui voluptatibus indulgent, ait S. Laurent. Just. lib. 6. divin. Institut. de vero Cultu. si animam suam corpori mancipant, morteque contemnant, quia se corpori addixerunt, in quod habet mors potestatem.* Finxerant Antiqui: Cupidinem & mortem eodem in hospitio divertisse, ex quo

quo egressæ inter se commutârint sagittas & spicula : Cupidinem ergo cum vellet juvenes amore inflammare , eos protinùs occidisse lethalibùs telis , unde non malè cecinit quidam : *Hinc juvenes occidit amor fallente pharetrâ.* Videtur ipse regius Vates huc respexisse , cum Psal. 77. cantavit : *Juvenes eorum comedit ignis.* Ignis ille, quem flamma Veneris tela accendunt. Luxoriosus quidam Presbiter , ut narratur specul. exempl. dist. 1. Cum sacrilegas Nuptias celebrare attentâset, semen simul & animam effudit. Et Lubecensis quidam juvenis, cum matrem suam irreverentiùs tractâset, suæ libidini meliori modo vacaturus, cum scorto è domo fugiens, se ipsum cultrò interemit, consumptis antea omnibùs pecuniis. Sicut vipera in maris complexu ei ad collum hærens, caput morsu abscindit, ipsamque postea parturientem fœtus lacerant, sic luxuria Alianò teste lib. 2. amatoribus necem interitumque affert. Quis (si lubet antiquissima in memoriam revocare exempla) præmaturam Ammoni intulit mortem, nisi luxuria, quâ instigante propriæ sorori vim inferens, violentâ nece per fratrem è medio sublatus est? quid perdidit Regem Ninum, nisi turpis amor? habebat is concubinam Semiramidem, quàm adeò insanè deperibat, ut se ei in servum traderet. Nil tam grandis pretii erat, quod ab ipso petere pellex non auderet. Quare eò insolentiæ devenit, ut Imperium, unâ saltem die tenendum, sibi a Rege concedi postularet. Nec mora, aderat consensus. Jubentur subditi omnes, Reginæ ut obediant, qui secus fecerint, plectantur morte. Præstitutò ad imperandum die regalì ornatu induta mulier, stipata militibus, folium conscendit. Animos ut tentaret virorum, primò leviusculas res, dein graviores imperat, ac demum ipsum Regem sibi adduci, adductum vinciri, vinctum verò occidi mandat, quò pactò Regnum obtinuit, & stabilivit. *Sabellicus apud Majol. tom. 3. coll. 2.* Si ergo Christiane Lector mortem times, fuge luxuriam.

Considera 2. Si Deus personas suo cultui specialiter deputatas noluerit propiùs accedere corpora mortuorum, ne ex illorum contractu immunditias contrahant: quomodò potius ab illis velit fugi corpora vivorum disparis sexûs, quæ respectu mortuorum sunt instar carbonis vivi comparati cum extincto, per contractas immunditias ipsam mortem, ut mox dicta docent, inferentes. Job devotissimus Dei servus Diabolum ipsum, quò fœdius nihil, sibi appropinquantem cernens, non fugit, sed stetit instar Leonis, viribus suis confusus:

Virgi-

Virgine autem vix conspectâ nullatenus exspectandum sibi esse credidit: *Censebat* nempe teste S. Chrysoſt. Sermon. de Job. in pralio contra *Damones virili audaciq̃ue animò opus esse, continentia autem preparatione victoriam concedi non ex Virginum consuetudine, sed secessu.* Apocalypſeos 12. Describitur certamen mulierem inter & Draconem institutum. Vis nosse: ex qua parte steterit victoria? aut quid egerit mulier, ut Draconem immane illud monstrum vinceret? lege versum sextum: *Et fugit mulier.* Testatur Petrus Dam. l. 2. Epistol. 18. in quodam orientis monte reperiri lapides igniferos, qui *masculus & foemina* nominantur: hos à se procul distantes nequaquam accendi; at vix foeminâ masculo appropinquante, ignes ex utroq̃ue egredi, qui omnia circa montem posita exurant. *ô Christiane Sacerdos, aut Religioſe! si saxa, quorum aliàs natura magis frigora, quam calores fovet, ex consortio disparis sexûs adèò inflammantur, quales in te surgent libidinis faces, qui carne, calores utique magis, quam frigora amante, circumdatus es? putasne munditiem animæ servare te posse illæsam illa in societate, quam viri vix ossibus hærentes, & calore ferè penitus destituti non crediderant se servaturos? si ergo immunditiem times, fuge consortia disparis sexûs, præsertim illa, quæ fiunt remotis arbitrâs.*

Doctrina 2.

Desumpta ex cap. 23. 24. & 25. lib. Levit, in quibus describitur Sabbathi Cultus, Paschatis & Festi Primitiarum. Pœna Blasphemantium, & Talionis. Reditus ad Possessiones tempore Jubilai.

N.141. *Confidera I.* **Q**Uòd Deus præcipiens, ut ab omni opere desistant se fieri otium in virtutis studio. Quare expressis jubet verbis, ut cessetur illâ die ab omni opere servili, quatenus homines nanciscantur copiam, se exercendi in operibus spiritualibus. Nullum hærcle aliud motivum existit inimicis Populi hebraici Sabbathi ejus ridendi Thren. 7. quàm quòd inertio otio, manu videlicet non solum ab opere servili, sed etiam à spirituali cessante, illud tempus transegerit, & miraberis haud dubiè Christiane: quòd Christus hytropicum die Sabbathi curaturus, quæstionem hanc moveat Judæis: *si licet Sabbathò curare? nunquid enim ipsa Dei sapientia, disponens omnia à fine usque ad*